

ת"פ 31391/09 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אברהם זרוק - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד תשרי תש"פ
23 אוקטובר 2019

ת"פ 17-09-31391 מדינת ישראל נ' זרוק

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד שיר ביטון

נגד
הנאשם
אברהם זרוק - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מيري שיין

וחר דין

הנאשם שלפניו נותן את הדין בגין עבירה של מעשה מגונה, בוגוד לסעיף 348(ג) לחוק העונשין - תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוון ת/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 13.03.2016, בשעת בוקר, באוטובוס קו 444 מ Alias לכיוון ירושלים, ישב הנאשם, ליד, 1996 בספסל האחורי באוטובוס. כאשר עלתה לאוטובוס המתלוננת - קטינה ילידת 2002, והתישבה אף היא על הספסל, שכינה לבין הנאשם - נוסע נוסף, ביקש הנאשם מאותו נוסע נוסף להחליף עמו מקומות, וכך עבר לשפת ליד המתלוננת.

תוֹךְ כָּדי הנסיעה, צפה הנאשם בתכנית טלוויזיה באמצעות מכשיר הטלפון החכם שלו ושאל את הקטינה - המתלוננת, האם היא מעוניינת לצפות עמו. המתלוננת השיבה בחובב.

בהמשך, החל הנאשם ליטוף את המתלוננת באוזור הירכיהם וכשבעקבות כך הצמידה את רגליה בחזקה, החל לנשכה על צווארה ועל לחיה, הניח את ראשו על כתפה וליטוף את רגליה, תוך שימוש במכשיר געutation.

הנאשם לא חדל ממעשיו, עד אשר נאלצה המתלוננת לפנות לעזרת אחרים, אשר ישבו באוטובוס במקום סמוכים. רק כאשר אחד הנוסעים פנה לנאים ושאל "מה אתה עושה?" בקול רם - חדל הנאשם ממעשיו.

בין הצדדים נקשר הסכם, במסגרתו תוקן כתב האישום, אשר בתחילת, ייחס לנאש עבירה חמורה יותר, של מעשה מגונה בקטינה, ועובדות נוספות, ובין היתר, כי הכניס ידו תחת חולדתתoca וניסה להכנס ידו תחת מכנסיה. עובדות אלו נמחקו וסעיף האישום - הומר לסעיף הנוכחי.

במסגרת הסדר הטיעון, הגבילה המאשימה עתירתה העונשית לעונש מאסר בין 6 חודשים, אשר יורצה בדרך של עבודות שירות, אם ימצא הנאשם מתאים לכך; עונש מאסר מותנה; פיצוי לנפגעת העבירה וכן קנס "סמלוי".

במסגרת ההסדר, הופנה הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים; למרכז להערכת מסוכנות מינית; כן הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

במסגרת הערכת הנאשם בשירות המבחן למבוגרים, פורטו סיבותו האישיות, כבן 21 ביום עד עירית התסוקיר הראשי;
רוזן; עובד בחברת הסעדת לאירועים.

ה הנאשם בן למשפחה חרדי, עמה נתקה הקשר בשל תלונה שהוגשה נגדו, בה יוחסה לו פגיעה מינית באחותו הקטנה (משלא הוצגו נתונים בנוגע לאירוע זה במסגרת הראיות לעונש - לא ניתן לו משקל כלשהו בגין הדין).

תחילה, נמנע הנאשם מלשhaft פעולה בכל הנוגע להליך טיפול, וכן נטל אחריות פורמלית ושתיתת על מעשי. עם זאת, בהמשך, לאחר שניתנו לו הזדמנויות נוספות החל לשhaft פעולה בהליך טיפול וכן הופנה להליך טיפול ייעודי לעבריini מין.

בסופה של דבר - העיר שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשם נתרם מההלך הטיפול, אם גם זה עומד בשלב מוקדם, ובاء בהמלצתה להשתתף על הנאשם ענישה במסגרת צו של"צ, תוך העמדתו במבחן לתקופה בת שנתיים ימים, במסגרת ימי שהשתתלב בהליך הטיפול.

בעניינו של הנאשם, ניתנה הערכת מסוכנות מינית. תחילת, הוערכה מסוכנותו של הנאשם כבינונית - גבואה זאת, בין היתר, לאור כך שאובחנו אצליו דפוסים בעיתיים בהתנהגותו המינית; קשיים לרשות את דחפיו; הנאשם אף סירב להשתתלב בהליך טיפול. כמו כן, תרימה להערכת המסוכנות העובדה, כי העבירה נעברה במקום ציבורי.

עם זאת, לאחר פרק זמן לא קצר, במסגרתו שולב הנאשם בהליך הטיפול - הופנה להערכת מסוכנות נוספת. זו הפעם - הוערכה מסוכנותו המינית כבי נונית זאת, על אף שעדיין נתן הנאשם בהכחשה חלקית של מעשיו - בעיקר לאור כך, שביטה מוטיבציה להשתתלב בהליך טיפול ושיתף פעולה בהליך זה.

הממונה על עבודות השירות בשב"ס - מצא הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

במסגרת פרשת העונש, הגישה התביעה הצהרת נגעת העבירה, בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק זכויות נגעי העבירה, תשס"א - 2001. על פי הצהרת הנגעת - בזמן העבירות, סבירה שהנאשם הוא בן גילה לעורך. כשהחל לגעת בה - קפאה במקומה ולא ידעה מה לעשות. בהמשך, החלה לבוכות, הייתה שפחה ממנה ולדבריה - "מתתי בפנים, לא ידעת מה לעשות, רק חיכיתי שייהי ההחלטה או משהו...".

לאחר מכן - פנתה לעזרה למספר נוסעים, עד אשר - נסע אחד החל לסייע לה.

לדבריה, עוד לפני המקרה המתואר - הייתה חסרת בטחון ו בשל הפגיעה שספגה - הפכה חסרת בטחון עוד יותר.

לדבריה, על אף שהARIOU אירע מזמן - היא סבורה שלא תשכח אותו אי פעם.

המתלוננת ביטהה שאיפתה, כי הנאשם ילמד מעשייו ויבין "שדברים כאלה לא עושים בחיים לאף ילדה, נערה, או איש".

מטעם ההגנה, הוגש תלוש שכר אחד בלבד של הנאשם, ממנו עולה, כי עובד בחברת הסעדת מאז 18/08 ובאותו חודש בו ניתן התלויש - הש��ר כ-3,700 ₪, בגין עבודה בת 123 שעות. לא הוצגו תלושים נוספים.

ה התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב והשלימה אותן על פה.

ה התביעה הדגישה את הפגיעה בכבודה, בצדקה ובאותונומיה של הקטינה המתלוננת, אשר הנאשם פלש לגופה.

ה התביעה טענה למתחם ענישה, אשר ינווע בין 6 ועד 18 חדשים מאסר בפועל, בגין עונשים של מאסר מוותנה; קנס; פיצוי למתלוננת הנגעת.

לנוכח הסדר הטיעון שגובש וכן השתלבות הנאשם בהליך טיפול, אשר אף הביאה להפחיתה מסוימת במסוכנותו המינית - עותרת התביעה לעונש מאסר בין 6 חודשים, אשר ירצה בדרך של עבודות שירות, בגין העונשים הנוספים, כפי שפורטו לעיל.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה, כפי שנטען על ידי התביעה, מנוטק מהסדר שנערך ואף "צורם".

ההגנה הכירה מילים על נסיבותו האישיות של הנאשם, לרבות הרקע המשפטי ממנו הגיע, וכן היותו בודד בעולם.

ההגנה טענה, כי לא הוכח "נזק מוחשי קונקרטי" המצדיק פיצוי גדול במיוחד למATALONNTA.

ההגנה עתירה להסתפק באימוץ המלצת שירות המבחן.

בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשיו וטען, כי נוטל אחריות מלאה לגבים.

העבירה שעבר הנאשם - חמורה.

יש בה משום פגעה בכבודה של נפגעת העבירה, באוטונומיה שלה ובזכותה על גופה.

ברא, כי כל עבירות מין, המפרה את זכותו של מאן דהוא לכבוד ולשלמות הגוף היא חמורה. אך משנה חומרה נודעת מקום בו נפגעת העבירה היא קטינה, בשלב בו מתגבשת הכרתה, התפתחותה האישית והמינית.

ראו לעניין זה ע.פ. 11/8529 **אטקישייב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

התכליית החברתית והמוסרית המרכזית הטמונה בבסיס דיני העונשין היא להגן על ערכי החברה שמופרים על ידי ההתנהגות המוגדרת כפלילית. שלומם של קטינים חסרי הישע מדורג בחוווקים הגבוהים של הסולם. העונשים שבית המשפט גוזר על נאים צריכים לשקף את סlidתה של החברה מהפגיעה בקטין והוצרך להרטיע עבריניים פוטנציאליים.

توزיאותיהם של עבירות מסווג זה נצربות בנפשם של נפגעים העבירה ומלוות אותם, תוך שהן מותירות חותם ופגיעה בתחום הבדיקה והערך העצמי. לפגיעות אלה - השלכות עתידיות וארוכות טווח, בכל הנוגע לתקומות הנפגעות או הנפגעים, במישוריהם השונים בחייהם.

על מערכת אכיפת החוק לנ��וט כל צעד שנדרש למגר עבירות אלה ועל בית המשפט לומר דברו בדרך של עבירה מוחשית, במישור המעשה, כלפי עבריניים מסווג זה.

במקרה דנן, המדובר בנפגעת עבירה שהיתה, בעת שנעבירה העבירה - כבת 13 שנים, מספר ימים לפני יום הולדתה ה-14.

אשר לרמת הענישה הנוגנת, יבואו להلن מספר פסקין דין המשקפים את רמת הענישה במקרים דומים, ככל הניתן, לעבירות נושא כתוב האישום, שנעברו הן כלפי קטינות והן כלפי נשים בגירות:

בעבירות של מעשה מגונה תוך ניצול יחסי מרות, שהתבטאו בנסיבות בעבירה של נפגעת העבירה ובנסיבות

לנשכה, **12** חדש מאסר לרכיבי בפועל, וכן חייב לפנות נגעת העבירה בסך בן 10,000 ₪. יצוין, נגעת העבירה באותו המקרה לא הייתה קטינה;

בגזר הדין ת.פ. (כפ"ס) 10-05-6969 **מדינת ישראל נ' נונו** הוטלו על עובד מטעם חברת מט"ב, שעשה מעשים מגונים בשתי קטינות, שנרכחו בחדר אשפוז בבית חולים, אשר התבטאו בחיבוקים, נגיעות בגוף, וניסיונות לנשchan, ארבע שנות מאסר, וכן חייב לפנות את נגעות העבירה בסך כולל בן 60,000 ₪;

בפסק הדין ע"פ (ח') **09-03-6775 בקרי נגד מדינת ישראל**, נדחה ערעור הנאשם על עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים. המדובר במקרה חד פעמי בו שליח שהגיע לביתה של המתלווננת, קטינה בת 17, נשק למתלווננת על לchia ועל שפטיה, נגע בגביה והרים הגופיה שלבשה. עוד חייב המערער לפנות נגעת העבירה בסך בן 40,000 ₪;

בגזר דין ת"פ (נתניה) **10-09-24576 מדינת ישראל נ' יקלוביץ** הוטל על בעל חנות צעוצים, שהורשע בעבירות של מעשה מגונה תוך ニצול מרות ביחסו לעובדה, כלפי נגעת עבירה צעירה כבת 18 ומחייב, מאסר בפועל בן 9 חודשים;

בפסק הדין ע"פ **1859/13 עופר נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור שהוגש על גזר דיןו של בית המשפט המחייב שהטיל על הנאשם שהורשע, על פי הודהתו, עונש מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים. המדובר במקרה חד פעמי בו הורה מוכר בחנות צעוצים לנגעת עבירה קטינה, כבת 12 שנים, להריד בגדייה העליונים והתחתונים, ליטף את איבריה המזנחים והتابון באיבר מיניה;

בגזר דין ת"פ **20-02-19132 תל אביב מדינת ישראל נ' מ.ז.ש.** הוטל על הנאשם שהורשע בעבירות של מעשה מגונה בקטינה וכן נסיון לבצע מעשה מגונה כאמור, כלפי שתי קטינות, עונש בן 12 חודשים מאסר בפועל. המדובר היהiami שהציג לילדיה כבת 10 שנים, חברה של אחת מבנותיו, לבוא עמו למחבוא חשור במסגרת משחק מחבאים, ונגע באיבר מיניה. במקרה נוספת, ניסתה לגעת באיבר מיניה של ילדה נוספת כבת 12 שנים, אשר סיפרה לו כי אחר הטריד אותה מינית. באותו מקרה, נקבע מתחם ענישה החל בין 8 עד 18 חדש מאסר בגין המקרה הראשון, ומתחם חמוץ יותר שינווע בין 12 חדש מאסר ועד שנתיים בגין המקרה השני;

בפסק דין רע"פ 3448/13 סלומון נ' מדינת ישראל נדחתה בבקשת רשות ערעור מטעם הנאשם, שהורשע בעבירות של מעשה מגונה בקטין בן 10 שנים, אשר נתבקש מפני הנאשם להריד את מכנסי ותחתוני ול הסתכל על הנאשם בעודו חושף בפניו את איבר מיניו, וכן לעונש מאסר בן 12 חודשים בפועל;

בגזר דין ת"פ (עכו) **17885-04-10 מדינת ישראל נ' רן אילני**, הוטל על הנאשם אשר הורשע בעבירה של מעשה מגונה, עונש מאסר לרכיבי בפועל של 15 חודשים וכן פיצוי נגעה העבירה בסך בן 15,000 ₪, בגין מקרה חד פעמי כאשר בהיותו אחראי על ספריה בישוב קהילתי, ביקש מילך בן תשע שנים, להתלוות אליו לשירותים של הספריה, שם החל הנאשם ליטף את גבו, רגליו, צווארו, בטנו וראשו של המתלוון. נגע העבירה ביקש מהנאשם, כי ייחדול מעשייו, והאחרון עשה כן רק לאחר שהמתלוון חזר על בקשתו מספר פעמים. יצוין, באותו מקרה לא הייתה נגעה באיברים מזנחים;

בגזר הדין ת.פ. (מחוזי תל אביב) 8524-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** נדון נאש אשר ביצע מעשים מגונים בקרובות משפחה. באותו מקרה, קבע בית המשפט המוחזק מתחם ענישה שנינו בין שנותם לארבע שנות מאסר בגין אותן עבירות. מדובר, כאמור, בנגיעה עבריה אחת. באותו מקרה, דין בית המשפט את הנאש לעונש מאסר בן 36 חודשים בפועל, ופיצוי לנגיעה העבירה בסך 20,000 ש"ח;

בפסק הדין ע.פ. 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון, בנוגע למעורער שהורשע במספר עבירות מין ואלימות כלפי רעייתו וכן כלפי בני משפחה קטינים (ראו פסקה 21 לפסק הדין):

במקרים שבהם נעשו מעשים מגונים אחדים, בקרבן אחד, ובמשך תקופה קצרה יחסית (בין מספר חדשים למספר שנים מעוט), נגזרו עונשים בטוחן שבין שנתיים מאסר בפועל לבון ארבע שנות מאסר בפועל, והערעורים שהוגשו על חומרתם נדחו, לעיתים אף תוך ציון קולתם היחסית של העונשים.

[הדגשה אינה במקור].

כמובן, העונש הכללי שנגזר, באותו מקרה, אינו רלוונטי לנוכח הרשות הנאש בעבירות רבות נוספת;

בגזר דין ת"פ 24462-05-16 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאש, אשר הושיב על ברכווילדה כבת 11 שנים, חיבק אותה על חייה ובפיה - לעונש מאסר בן 15 חודשים לריצוי בפועל, בצוירף פיצוי בסך 50,000 ש"ח.

לנוכח ההחלטה שהובאה, תוך עריכת ההתאמות הנדרשות לעבודות כתוב האישום המתוקן וכן לסעיף העבירה המתוקן במקרה דנן - מוצא בית המשפט, כי מתחם הענישה, בגין עבירה של מעשה מגונה כמתואר, כלפי קטינה בגילה של הנגעה, נע בין עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, ועד לעונש מאסר בפועל בן 15 חודשים. זאת לצד עונש מאסר מותנה וכן פיצוי משמעותי לנגיעה העבירה.

בנסיבותו של המקרה דנן - לנוכח הסדר הטיעון שגובש, אשר בית המשפט אינו מוצא עילה לחרוג ממנו - יועמד עונשו של הנאשם על הצד הנמור של המתחם, שהוא במסגרת טווח הענישה, שסוכם בהסדר.

על אף שבית המשפט אינו מוצא לאמץ המלצת שירות המבחן, אשר, במקרה דנן, חרוגת משמעותית מתחם הענישה ואין בה ביטוי לחומרת המעשה ולעצמת הפגיעה שנגרמה למתלוננת - הנגעה הקטינה (בנגזוד לטענת ההגנה - מוצא בית המשפט, כי לקטינה הנגעה נגרמו נזקים של ממש, והנאש אף לא ביטה אמפתיה לנגעה העבירה, אפילו לא בדבריו האחרון) - מטעמי שיקום, לנוכח הودאת הנאשם באשמה ונוכנותו להשתלב בהליך טיפול, שכבר החל להניב פירות - בבחינת הושתת יד לנאש - ניתן לו הקלה מסוימת, באורך תקופת המאסר שתושת עליו, לריצוי בדרך של עובדות שירות.

בית המשפט מקבל עתירת התביעה להשיט על הנאשם עונש מאסר מותנה מרתייע.

בהתאם להסדר, יושת גם קנס, על הצד נמור.

בנוסף - לנוכח הפגיעה שכוחתה הקטינה המטלוננט והנזק שנגרם לה, כפי שפורט בהצהרתה לבית המשפט - מוצא בית המשפט לחיב הנאשם בפיצוי משמעותי לקטינה הנפגעת.

הגם שהנאשם צער ונדר מעגלי תמייה - הוא עובד למחיתו. כאן המקום לצין, כי על אף שעולה מתלוש השכר נ/ר, שהנאשם מועסק בחברת ההסעה מאז חודש 08/2018 - הוצג תלוש שכר אחד בלבד, אך שאין ראייה בנסיבות הנסיבות הממויצעת ובנוסף - מדובר בסוג עבודה, בה נהוג להתפרנס גם מתרשים, שלעיתים הם בסכומים שאינם נופלים מההכנסה השעיתית.

פיצוי לטובת נפגע העבירה, נפסק מתווך סמכותו של בית המשפט, בהתאם להוראות סעיף 77 לחוק העונשין הקובלע:

(א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחיבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא עולה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו.

(ב) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום בוצע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגודל יותר.

(ג) לעניין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, יזקף תחילה על חשבון הפיצויים.

פסקת בית המשפט העליון קבעה מספר תכליות לפיצוי נפגע עבירה, ובין היתר:

א. ראש וראשית - הכרה חברתית כללית והכרה של מערכת המשפט בפרט בסבלו של הנפגע, תוך מתן משקל למעמדו במסגרת ההליך הפלילי;

ב. שניית - חסכו בזמן לנפגע העבירה תוך מתן סעד כספי בזמן קצר, ומונעת מפגש נוסף בין העבריין במסגרת הליך אזרחי;

ג. שלישיית - מהוות תשלום הפיצוי מעין הליך "היטהרות" שיש בו כדי לסייע לעבריין להכיר בעבירה שביצע, לפעול לתיקו המעוות ולהשתקם.

ראו, לעניין זה, ע.פ. 8745/08 **פלוני נ' מדינת ישראל ואח'** (פורסם במאגרים):

לפיצוי שנפסק לטובת נפגע עבירה קיימות מספר תכליות שונות... בין התכליות האמורות ניתן לציין את הבאות: מתן סעד לנפגע העבירה בתוווח זמנים קצר, מבלי שייאלץ להמתין לסיום הליכים אזרחיים בעניינו; מונעת מפגש מחדש עם

העברית שפגע בו במסגרת של היליך אזרחי נוסף; הכרה חברתיות בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהיליך הפלילי, חלק מהמגמה לשלבו בהיליך הפלילי ולהכיר בזכותו במסגרת היליך זה ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחויבו בפצוי לטובות הנפגע עשו לתרום לשיקומו (ראו: ע"פ 7895/04 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 2.8.2006); רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 8.8.2007); ע"פ 6452/09 עלי נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 22.7.2010) (להלן: עניין עלי)).

זאת, מעבר להיות הפיצוי חלק מתמהיל הענישה הכלול המוטל על הנאשם, אשר יש בו כדי להביע החומרה אומה רואה מערכת אכיפת החוק במעשיו של הנאשם, הסלידה ממעשים אלה, ואף להרטיע נאים מלשוב ולבצע עבירות.

פיצוי לנפגע העבירה מהויה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת היליך הפלילי. ראו רע"פ 01/2976 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) 418, שם הגדרו כב' השופט מ' חשיין, בלשונו הצירית, כ"ברבורן בין ברוחונים".

בהתאם סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה נתון בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, שם שבહיליך אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבריין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע.פ. 5761/05 **מג'דלאו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

לגוף הדברים, אין הסכם קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החיב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החיב, ובಹיליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעלתה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שלו, אינו יכול לשמש אמת מידת.لاقורה, ואני מדבר דוקא במקרה דנן, תיתכן סיטואציה שבה יפסק סכם שבשבעת פסיקתו אין החיב יכול לעמוד בו, ולימים ישתפר מצבו הכלכלי אם מהשתכרות ואם ממוקור אחר, יכולתו תשנה... המחוקק קבע כאמור סכם מרבי. שעיה שבית משפט - במקרה דנן - מתקרב בקביעתו לסכם זה, אין בכך דופי, שהרי לא כדאי קבע המחוקק את אשר קבע, וכדברי השופט ד' חשיין בע"פ 10213/05 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报] "נזק כלל", וסביר בכלל זה, אין מוכחים שייעורו, והוא עניין להערכתו של בית המשפט". וככל שהמדובר בגביה, גם אם זו נעשית בדרך גביהו של קנס אין ממשעה שלילותו של החיב, אם אין ידו מוגנת, אין נפקות; לפי הוראות פקודת המסים (גביה) שעל פייה נגבים הפסויים (סעיפים 77(ג) ו-70 לחוק), ובמיוחד לפי סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביות קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995; מרכז זה הוא הגובה את הפסוי. לפי סעיף 5ב(א) רשאי המרכז לפי בקשה של חיב לפרסום או לדוחות את תשלוםיו של חוב, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי תשלום החוב, כולל או חלקו, במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החיב המצדיקות פרישה או דחיה של התשלום כאמור.

עוד ראו רע"פ 11/2174 לוזן נ' מדינת ישראל ואח' (פורסם במאגרים):

מן האמור עולה, כי אין פסול בקביעת פיצוי גבוה יחסית (ובעניננו לא הגיעו למירב שבוחוק ולא קרבת לסכומי הגזולה), אף מקום שהיכולת הכלכלית אינה גבוהה.

כامت מידה לצורך קביעת גובה הפיizio, ישם בית המשפט נגד עינוי קביעת המחוקק בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998, תיקון מס' 13 (תשע"ג - 2013), על פי הוכפל רף הסכם המירבי, שניתן לפסק בגין כל אירוע בוודד של הטרדה מינית, עד 120,000 ₪, ללא הוכחת נזק. ברי, כי המעשים שעשה הנאשם מהווים,لقאה, גם עוולה אזרחות של הטרדה מינית.

בהילך דנן, אין בידי בית המשפט הכלים לשום את מלאו הנזק, שנגרם לנפגעת העבירה. לאור זאת יודגש, כי אין בפיizio, שייפסק כאן, כדי למנוע ממנו לפעול למצוי זכויותה בהיליך מתאים.

בית המשפט רואה בהשתתפות פיזיו משמעותי, בבחינת הכרה בעול החמור שנעשה לקטינה הנפגעת, הכרה אליה היא מייחלת, כפי העולה מהצחרת נפגעת העבירה.

בעניין, שנדון בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, הרכב ערעורים פליליים בראשות אב"ד כב' הנשיא י' אלון (עפ"ג 14-09-17999 **וואשלה נ' מדינת ישראל**), העמיד בית המשפט המחוזי גובה פיזיו בגין עבירה של מעשה מגונה בפומבי שהתרbetaה בפגיעה מינית בקטינה אחת, דרך המרשת (אינטרנט), על סך **בן 20,000 ₪**. באותו מקרה, לא היה מגע פיסי ולא היו נתונים על נזק אරוך טוח שngrם לקטינה;

בעניין נוסף, שנדון גם כן באותו הרכב ערעורים בראשות אב"ד כב' הנשיא י' אלון (עפ"ג 14-07-17963 **עזרה נ' מדינת ישראל ואח'**), העמיד בית המשפט המחוזי את סכום הפיזיו בגין בודדת של מעשה מגונה בפומבי, שהתרbetaה בצלום נפגעת עבירה בגירה, בנסיבות אינטימיות, בתא שירותים ציבורי, על סך **בן 25,000 ₪**;

כאמור לעיל, בפסק הדין ע"פ (חי) **09-6775-03-בקרי נגד מדינת ישראל**, בגין מקרה חד פעמי בו בשליח שהגיע לביתה של המתלוננת, קטינה בת 17, נשק למתлонנת על חייה ועל שפתיה, נגע בגבה והרים הגופיה שלבשה, חшиб המערער לפצצת נפגעת העבירה **בסך בן 40,000 ₪**;

בעניין שנדון בבית משפט זה, ת.פ. 14-12-33948 **מדינת ישראל נ' פלוני**, הושת פיזיו בסך 40,000 ₪ על נאשם, אשר נכנס לחדרה של נפגעת העבירה, בשעת פניות בוקר, ליטף אותה בכתפה ובפניה ונגע בחזה, ובמקרה נוסף, נכנס לחדרה וליטף אותה באזור הישבן והירכיים. בערעור שהוגש מטעם ההגנה, אשר התמקד בנושא הפיזי, קבע בית המשפט המחוזי, הרכב עב"ד כב' ס.ג. נ' זלוצ'ובר, כי הפיזי הולם את חומרת הפגיעה במתלוננת. ר' עפ"ג 17-09-7217 **פלוני נ' מדינת ישראל**;

במקרה נוסף, בו הורשע נאשם בעוועים מגונים במספר קטינים אשר כללו גם נגיעה באיברים מוגנים תוך הפעלת מניפולציות כלפיים, (עפ"ג 15-03-19270 **פלוני נ' מדינת ישראל**), אישר בית המשפט המוחוזי גזר דין, שכלל פיזיו **בנ' 50,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה**.

מתוך התחשבות בנאשם, במקרה דנן, לפנים משורת הדין, יהיה בידו לשלם הפיצוי לשיעורו.

על מנת לאפשר לנאשם המשך השתלבות בהליך הטיפולי - יועמד תחת צו מבחן, בהתאם להמלצת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים (אף עין בטענות התביעה בכתב); עין בהצהרת נפגעת העבירה; עין בראשיה שהוצאה לענין העונש; עין בתסקירותיו של המבחן; עין בהערכתם המסוכנות; עין בחווית דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס; שמע דבריו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 4 חדש מסר בפועל, אשר ירצו בדרך של עבודות שירות. הממונה על עבודות השירות מתבקש להמציא מועד מעודכן לתחילה רצוי עבודות השירות, עד ליום 30.10.2019 - המזיכרות עזקה;

ב. 10 חדש מסר מותנה למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בנגדו לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק י' סימן ה';

ג. 6 חדש מסר מותנה למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בנגדו לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998;

ד. קנס בסך 500 ₪ או 14 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 20.01.15.

ה. פיצוי בסך 20,000 ₪ לנפגעת העבירה. הפיצוי ישולם ב-20 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.01.20 ובסך כל 15 לחודש שלאחר מכן;

ו. הנאשם יעמוד בבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפול או מעקב כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתור 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולدين חדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים; ממונה על עבודות השירות בשב"ס; למרכז להערכת מסוכנות.

צו מבחן יוגש לחתימה בתור 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.